

РЕШЕНИЕ

№ 6380

гр. София, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **6475** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод на касационна жалба с вх. № 23460 от 02.07.2021 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 21035921 от 17.06.2021 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от Комисия за защита на потребителите /КЗП/, чрез процесуалният ѝ представител юрк. А. Д., срещу решение № 20125644 от 27.05.2021 г. по НАХД № 14951/2019 г. по описа на СРС, НО, 97 - и състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № К-0052882, издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на основание чл.228 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 /двеста/ лева, за извършено нарушение на чл. 103б от ЗЗП.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, с която се иска да се отмени обжалваното решение. Твърди се, че решението е неправилно, поради това, че СРС неправилно е приложил материалния закон като е приел, че се касае за договор за изработка, а правилата на ЗЗП не се прилагат за него, тъй като в частност чл.103б, ал.1 от ЗЗП касаел само договорите за продажба. Посочено е, че от

АУАН и НП е видно, че съдържат датата - 30.12.2018г. и мястото на нарушението - в [населено място], а извършеното нарушение е описано както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, в случай, че надвишава законоустановения размер. В проведеното съдебно заседание касаторът – редовно призован, не изпраща представител. По делото е постъпила молба от адв. К. от 31.08.2021г., с която заявява, че не прави възражения по даване ход на делото, поддържа жалбата и изразява становище по съществуващото на спора, предлага да се уважи. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Ответникът – [фирма], редовно призован, се представлява от управителя Р. В., която оспорва жалбата. Моли касационната жалба да бъде отхвърлена, а решението на СРС да бъде потвърдено.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Н., моли касационната жалба да бъде уважена.

Административен съд София – град, IV – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди наведените касационни основания, намира за установено следното от фактическа страна По сигнал на потребител, на 18.02.2019 г. е извършена проверка на магазин за мебели, находящ се в [населено място], стопанисван от [фирма]. При проверката е установено, че потребителят е поръчал кухненска пейка, дюшек, етажерка и 2бр.врати на 01.12.2018 г., а стоките са му доставени на 09.02. За констатираното при проверката е съставен акт за установяване на административно нарушение по чл. 228 вр. чл. 103б ЗЗП.. Въз основа акта е издадено обжалваното наказателно постановление, в което е възприета същата правна квалификация на нарушението. Отражено е, че е извършено на 30.12.2018 г.

Съставът на СРС е посочил, че изложената фактическа обстановка се установява по непротиворечив начин от показанията на свидетелите, приобщените по делото протоколи от проверката и останалия доказателствен материал, приобщен по реда на чл.283 НПК.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът е приел, че при издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна. На първо място той е констатирал, че АНО неправилно е посочил датата на извършване на нарушението - 30.12.2018г. и на второ място - налице били нарушения на чл.42, ал.1, т.5 ЗАНН и чл. 57, ал.1, т.6 от ЗАНН. В АУАН и НП било посочено, че дружеството е нарушило разпоредбата на чл.103б ЗЗП, без да е конкретизирано коя от хипотезите ѝ са нарушени. С тези мотиви, съставът на районния съд е отменил процесното НП.

Така постановеното решение е правилно.

Решаващият касационен състав излага следните мотиви, по отношение на съжденията на районния съд.

Изводът на наказващият орган, че датата на административното нарушение е 30.12.2018 г. не съответства на данните по делото и събраните доказателства. Правилно съставът на въззивния съд е посочил, че срокът е изтекъл на 31.12.2018г. и към 30.12.2018г. нарушението не е било извършено. Датата на извършване е съставомерен признак на всяко административно нарушение, относно който следва да

има ясни твърдения, с оглед гарантиране правото на защита на наказаното лице, както и за обезпечаване преценката на съда по същество в рамките на осъществения контрол за законосъобразност, и за това тя следва не само да се сочи безпротиворечиво в АУАН и в НП, но и да е правилно определена от наказващия орган. Точното и недвусмислено посочване на датата на извършване на нарушението е абсолютно необходим реквизит на АУАН, съответно на НП, тъй като чрез него се описва и индивидуализира нарушението и се очертава предмета на доказване, поради което неизясняването му не може да бъде отстранено в процеса на обжалването на наказателното постановление и води до ограничаване на правото на защита на наказаното лице да разбере за какво конкретно нарушение е наказано по административноправен ред.

На второ място, правилен е и изводът на въззивния съд, че административнонаказващият орган не е посочил точната правна квалификация, тъй като не е конкретизирал кое от всички предложения на чл. 103б от ЗЗП е приел за нарушено. Противоправността на деянието и неговата насоченост срещу установеният ред се възприема като противоречие с конкретна императивна правна норма. Посочването на виновно нарушената нормативна разпоредба е не само формален, но и съдържателен елемент в основата на който стои въпросът за предварителната защита на нарушителя, съответно осъществяването ѝ в пълен обем.

Констатиранте пропуски, допуснат и при съставяне на АУАН и издаденото въз основа на него НП, са от категорията на съществените, опорочават наказателното постановление изцяло и водят до неговата отмяна. Същите не могат да бъдат отстранени и запълнен и последствие от решаващият състав на съда. В обичайното производство по констатиране и установяване на административни нарушения по ЗАНН, разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН позволява при определени обстоятелства да се санират недостатъците на акта за установяване на административно нарушение, но подобна разпоредба законът не е предвидил за издаденото в последствие наказателно постановление.

Административнонаказателното производство е формален процес, поради въведените изисквания за форма, съдържание и процедура за издаването на актове за установяване на административни нарушения и наказателни постановления. За да предизвика ефекта на правораздавателен акт за налагане на административно наказание, АУАН и НП следва да отговарят на установените с императивните разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН реквизити, и при стриктно спазване на процесуалните правила за производството. Противното води до ограничаване правото на защита на наказаното лице, което е в правото си да се защити още в момента на съставяне на акта, с оглед функцията му на официално обвинение в извършване на правонарушение.

По тези съображения районният съд правилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които са пречка за издаване на законосъобразно наказателно постановление, довели до неговата отмяна.

По изложените съображения настоящият касационен състав намира, че процесното наказателно постановление е незаконосъобразно и като го е отменил, районният съд е постановил неправилно решение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, IV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20125644 от 27.05.2021 г., постановено по НАХД № 14951/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 97-и състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: